

عنوان مقاله:

عینیت خداوند (وجود متعالی) در اندیشه علامه طباطبائی سه گانه عینیت (وجود متعالی، باور متعالی، گزاره متعالی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

حسین خدادادی

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهمی که اندیشمندان در حوزه فلسفه دین را به اندیشه و تأمل واداشته است، بحث واقعی بودن و به عبارت علمی تر، عینیت «امر متعالی» است. در این نوشتار پس از تبیین چارچوبه نظری در تشریح معانی عینیت، به تبیین، بازخوانی و تحلیل اندیشه علامه در حوزه عینیت وجود متعالی پرداخته ایم و به این نتیجه رسیدیم که؛ عالمه هم در هستی شناسی و هم در مباحث معرفت شناختی، در صدق باور های مرتبط با خداوند، و هم در عینیت معناشناختی در تطابق گزاره ها با وجود خارجی خداوند به عنوان امری حقیقی و واقعی به طرح عینیت پرداخته است. سه گانه عینیت (وجود متعالی، باور متعالی، گزاره متعالی) در اندیشه علامه به این معناست که؛ وجود و ماهیت خدا، مستقل از ذهن است (وجود متعالی)، باور یا جمله درباره خدا از نظر مابعدالطبیعی عینی است (معرفت متعالی)، گزاره ی درباره خدا، پذیرای ارزیابی از طریق صدق و کذب می باشد (گزاره متعالی).

کلمات کلیدی:

عینیت، خداوند، عینیت وجود متعالی، عالمه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284108>

